

КАИНОВЦИ

До вѣки ли позорѣтъ
плѣтъта ти ще разкъсва?
До вѣки ли ще чезнемъ
средъ ужаси и срамъ?
И все ли тия скърби
сърдцата ни ще тровятъ,
безименна отъ кърви
земя на вѣченъ стонъ!

Катъ пѣстри пепелянки
годинитѣ се гърчатъ
и кървави езици
забиватъ въ всѣка плѣтъ.
Следъ тебе кърви лѣятъ
чадата ти безумни
и ужасѣтъ тукъ свѣти
всрѣдъ всѣки долъ и пжтъ.

О, моя свята майко
удавена отъ сълзи,
следъ тебе всѣка стѣпка
потънала въ мъгла
ни съ трепети разправа
за гибели нечупи,
и кървави погроми
надъ роднитѣ села.
